

Uuden Seelannin joukkueella oli avajaismarssilla mukana elävä maskotti jonka olo oli tehty mukavaksi kuljetuksineen päivineen

Italialaisilta sujui endurovuosi 1992 todella komeasti. MM-sarjassa tuli neljä yksökösilua ja Sixissä joukkuevoitto. Nämä jo avajaismarssilla kannatti tulalettu.

Kuvassa suomalaisjoukko, joka omalla kustannuksellaan matkasi aina 17 000 kilometrin päähän huoltamaan ja kannustamaan enduristejamme.

Paikalliset asukkaat olivat Sixista todella innoissaan ja Kari Tiaisen kuvakin oli paikallisen apteekin ikkunassa. Huomioita herätti myös naisten alusvaateliikkeen somistaminen crossipyörällä.

Australian Sixin kunkku oli Giovanni Sala 300 kuuntioisella Kotarillaan.

**Teksti ja Kuvat
Miss Mari Jokinen**

KANGAROO!

Vasta toisen kerran historjansa aikana Sixi pidettiin Euroopan ulkopuolella, tällä kertaa kaukana Australiassa New South Walesin territoriossa, 180 km pohjoiseen Sydneystä. Isäntäkaupunki Cessnock oli jenkki-tyylinen pikkukaupunki, jossa oli pitkä pääkatu kauppoineen ja pubeineen, mutta ei sitten pahemmin muuta. Cessnock lähialueineen on tehnyt 10 vuotta töitä kilpailun eteen ja investoinut siihen miljoonia dollareita. Paikalliset asukkaat olivat hyvin innostuneita kilpailus-

ta ja maista vieraista ja he olivat erittäin ystävällisiä, mikäli heidän puheestaan ylipäättänsä sai edes selvää. Innostuneisuutta kuvaa sekin, että paikallisen apteekin ikkunassa oli Kari Tiaisen kuva ja sisällä liikkeessä oikea Husse. Monia huvitti naisten alusvaateliikkeen ikkunaan hepeneiden keskelle viritetty pyörä, mutta mitäpä muuta miehen elämään mahtuisi kuin nainen ja moottoripyörä.

3. päivä

Kolmas päivä ajettiin edelleen B-aikataululla, mutta päivä oli kilpailun siihen astisista rankin ja pisin. 260 km:n reitti oli erittäin röykkyinen ja kuoppainen ja pölyä oli entistä enemmän. Jyrkät ja vaikeat ylä- ja alamäet väsyttivät monta miestä. Eräissä tiukassa ja kivikkosessa alamäessä oli kavereiden ilmeet paljon puhuvia. Etelä-Afrikan mieskin tuli mäkeä alas varsinainen painajainen naamallaan taatusti koti Soweton tasaisille savanneille kaitvaten. Samassa mäessä Bill Anderson meinasi haukata kakusta liian ison palan ja yritti tulla turhan vauhdikkaasti kivikkopolkua alas. Reunavalli antoikin periksi miehen törmätessä siihen, mutta kuin ihmeen kaupalla Bill pysyi pystyssä ja onnistui laskemaan mäen alas haave-reitta.

Eipä tuntunut kolmas päiväkään suosivan meikäläisiä, sillä kierrosten välissä Jääskeläisen pyörästä hajosi vaihdelaatikko eikä hän enää valitettavasti päässyt jatkamaan. Muut viisi suomalaista jatkoivat kilpailua rankan kolmannen päivän jälkeen lähes samoilla sijoilla kuin edellisinä päivinä.

Italialaisten Trophy-joukkuetta vastaan tehtiin protesti Fabio Fariolin epämielikäisessä koneremontin takia, mutta kuten oletettua ei jury hyväksynyt protestia. Ruotsalaiset olivat siirtyneet ajamalla Italian edelle ja Tsekit olivat yhä kolmantena.

Juniorien järjestys säilyi samana eli Ruotsi, Tsekit ja Australia.

80 cc:ssä Puolan Wrobel ohitti Muraglian ja Rossin. Piikeissä järjestys oli sama eli Nilsson, Passeri, Vojkuvka. 250 cc:ssä Ruotsin Heddendahl nousi kärkeen ohittaen Edmondsonin ja Fellegaran. 350 cc:ssä Rinaldi johti edelleen, Eriksson oli noussut toiseksi ja Confalonieri kolmanneksi. Vento oli edelleen 12. Viissatasissa järjestys pysyi samana eli Sala, Jönsson, Smith. Isoissa nelareissa Farioli oli edelleen kärjessä, toisena Andersson ja kolmantena Tseki Kremel. Sauren oli yhä kuudes ja Suominen 31.

4. päivä

Neljäskin päivä alkoi pilvisenä ja toisen kierroksen jälkeen alkoi sataa. Ukkoskuuro raivosi vuorilla joilla reitti kulki ja polut muuttuivat mutaisiksi ja liukkaiksi. Vettä valui alas ja spoorit täyttyivät vedellä. Reitti kulki hitaassa kivikossa ja kipuusi välillä vuoren huipulle laskeutuen sitten vaarallisesti alaspieni.

Suomalaisten ongelmat alkoivat jälleen jo ensimmäisellä kierroksella. Vennon Hussesta hajosi rengas ja aikaa tuhraantui kaikkiaan kymmenisen minuuttia. Kaikenlaista harmia. Reitin raskaudesta kertoo myös se, että moni hajoitti vaihdelaatikonsa, mm. Englannin Trophy-kuski John Deacon. ~ Myös väsyneen Seppo Suomisen matka loppui neljän-

lyiden takia, mutta sitä vastoin italialaiset ja ruotsalaiset päästelivät heti ensimmäisestä päivästä lähtien kunnan kyytiä. Suomen joukkue aloitti varsin hyvin ja piikeissä Petteri Silvan oli kolmantena Italian Stefano Passerin ja Ruotsin Jeff Nilssonin jälkeen.

Kasikympeissä Italian Muraglia johti, toisena Puolan Wrobel ja kolmantena Rossi. Matkaan lähtikin vain 7 ajajaa tässä luokassa.

250 cc:ssä Paul Edmondson oli ensimmäisenä perässään Italian Giorgio Grasso ja Paolo Fellegara. Jukka Aures oli sijalla 21. ja Jarkko Vainio 27.

Pikkunelareissa ensimmäisenä oli Italian Mario Rinaldi, toisena Ruotsin Jimmie Eriksson ja kolmantena Englannin John Deacon. Esa Vento oli hienosti 12.

500 cc:llä Italian Giovanni Sala ja toisena oli yllätysmiehensä USA:n Rodney Smith, kolmantena Ruotsin S-E Jönsson. Jukka Jääskeläinen ajeli sijalla 22.

Isoissa nelareissa vauhdikkaimmin päästeli Ruotsin Bill Anderson, toisena Italian Fabio Farioli ja kolmantena Tsekkoslovakian Jaroslav Katrinak. Jouni Sauren aloitti heti alusta lähtien loistavasti ja oli 7. Seppo Suominen löytyi sijalta 28.

Trophyä johti ensimmäisen päivän jälkeen Italia, toisena Ruotsi ja kolmantena Tsekkoslovakia. Suomi oli hyvän alun jälkeen kuudentena.

Junior Trophyssä Ruotsi oli ykkösenä, Italia toisena ja Australia kolmantena paikallisten suureksi iloksi.

2. päivä

Toinen kilpailupäivä alkoi urinkoisena, mutta kylmänä. Taivas oli kirkas ja sininen, ja odotukset olivat korkealla. Maa oli yön jälkeen kostea, mutta pian pölyä oli jo kaikkialla haitaten pahasti näkyvyyttä. Hitaampien kuskin ohittaminen oli vaikeaa ja toisinaan lähes mahdotonta huonon näkyvyyden takia. Vaikka edelleen ajettiin B- aikatau-

lulla, oli kiire ja monet olivatkin myöhässä.

Suomalaisten taivas tummeni jo aamupäivällä, sillä Silvanin Hussesta oli moottoriongelmia. Sylinteristä lähti pala ja vaikka Petteri yritti tosissaan tehdä remonttia, aikaa kului yli sallitun tunnin eikä hän enää saanut jatkaa. Harmittava takaisku koko joukkueelle ja olihan Petteri ollut kilpailussa kolmantena keskeytyksensä asti. Pojan pyörässä vaan on tunnut olevan merkillisen paljon vikoja.

Myös muilla huippukuskeilla oli ohjelmaa mm. maaston ja kireän aikataulun takia. Italian Marco Rossi törmäsi reitillä kenguruun ja joutui oikomaan pyöräänsä päivän mittaan. Eteen pomppivia kenguruuta sekä petollisia wombatin koloja saikin varoa, ellei halunnut tutustua Australian maaperään perusteellisemmin. Näinköhän kävi Ranskan ainoalle edustajalle, jonka pyörä oli merkillisen solmussa ja kaverin silmät mustana.

Italialaiset menivät edelleenkin kovaa ja johtivat Trophyä. Ruotsi oli 70 pistettä perässä ja Tsekit kolmantena. Suomi oli harmittavasti pudonnut titaanien taistelusta ja oli vasta sijalla 13. juuri ennen Etelä-Afrikkaa.

Junnuja johti Ruotsi, toisena Tsekit ja kolmantena edelleen Australia.

Rossi johti kasikympejä perässään Wrobel ja Muraglia. Piikeissä Nilsson oli ykkösenä, sitten Passeri ja Vojkuvka. 250 cc johti tuttuun tapaan Edmondson, toisena Italian Grasso ja Fellegara. Aures oli 20. ja Vainio oli pudonnut sijalle 34. kompuroidaan pariin otteeseen.

Pikkunelareissa Rinaldi ja Nicoli pitivät Jimmie Erikssonin takanaan ja Vento oli 12. 500 cc johti Sala, jota Jösse ja USA:n Smith ahdistelivat. Jääskeläinen kaasutteli sijalla 31. Isoissa nelareissa käytiin kunnan taistelua. Farioli oli noussut ykköseksi ohi Bill Anderssonin ja Saksan Zitzewitz oli kolmantena. Sauren oli edelleen mainiosti kuu-

Maanantaina 24.08 oli 67. I.S.D.E:n viralliset avajaiset. Edellisenä iltana oli satanut ja oli kylmä, ja muutama pisara ropshahteli vielä avajaistenkin aikana. Kaikkien 21 maan joukkueet (ajajat, huoltojoukot, joukkueenjohtajat jne.) muodostivat kaupungin halki kulkevan paraatin. Tunnelma oli kuin olympialaisissa parinkymmenen tuhannen katselijan hurratessa. Joukkueet marssivat paikalliselle stadionille, jossa soitettiin asiaankuuluvasti kansallislaut. Virallisen avajisohjelman jälkeen alkoi loistava show. Mm. 4-vuotiaat crossasivat minimopoilla, iso orkesteri viritteli Waltzing Mathildaa 400 koululaisen tanssissa ja alkuasukkaita esittivät aboriginal-tanssiaan. Ohjelma oli upeaa ja sitä riitti. Kaikesta näki, että järjestäjät olivat todella satsanneet kisoihin ja vieraiden viihtymiseen.

Suomalaisten motellissa Kurri Kurrissa oli lippu korkealla. Kaikki oli kunnossa; pyörät olivat löytyneet ja läpäisseet katsastuksen kuten pojatkin ja joukkue olikin jo varsin innoissaan aloittamaan kilpailun. Suomellahan oli mukana vain Trophy-joukkue ja yksityiskuski Seppo Suominen. Joukkueessa ajoivat Petteri Silvan (125 cc Husqvarna), Jarkko Vainio (250 cc Suzuki), Jukka Aures (250 cc KTM), Esa Vento (350 cc 4-t Husqvarna), Jukka Jääskeläinen (500 cc Husqvarna) ja Jouni Sauren (500 cc 4-t KTM).

1. päivä

Kisoja edeltävä iltana oli jälleen satanut vettä, läheisillä vuorilla jopa lunta ja aamulla oli kylmä. Ilmasto yllättikin suomalaiset täysin, sillä vaikka olimme päiväntasaajan alapuolella ei lämpötila ollut sellainen kuin olimme kuvitelleet. Kello 07.30 italian Marco Rossi viritti korppusahansa käyntiin ja lähti numerolla 1 liikkeelle. Neljäsataa kuskia 21 maasta lähti hänen peräänsä maastoon, joka oli vuorien ympäröimää "bushia". Maa oli kovaa ja täynnä yllätyksellisiä wombatin koloja ja eteen pomppivia kenguruuta. Ensimmäisen päivän aikataulut olivat löysiä, reitti nopeaa ja helppoa, joten ylimääräistä ohjelmaa ei ollut. Kilotreffejä kertyi 260 ja special testejä oli kolme.

Vasemman puoleinen liikenne aiheutti monia vaaratilanteita ja pahoja onnettomuuksia. Mm. tsekkien huoltoauto kääntyi väärälle kaistalle risteyksessä ja törmäsi toiseen autoon vakavin seurauksin. Jopa Suomen joukkueen johdon oli toisinaan vaikeaa muistaa, että on vasemmalta puolellahan sitä on ajettava. Myös kilpailijat ja reppupyörät törmäilivät toisiinsa ja ajoivat pieniä kolareita. Eräs jenkkien kerhokuski räpäytti oikein huolella päin puuta ja ainakin hänen leukansa murtui muiden ruhjeiden lisäksi.

Saksan Trophy- ja Junior Trophy-joukkueet hajosivat kummatkin heti alkuunsa moottorivikojen ja törmä-

nen päivän toisella kierroksella.

Italialaiset yrittivät jälleen huijata ja tällä kertaa jäivät kiinnikin. Kerhojoukkueessa ajaneen Tullio Pellegriinlin ajo hylättiin juryn mietittyä asiaa ensin yön yli. Kaveri oli itse maalaillut katsastusmerkkejä vilpillä vaihdettuihin osiin.

Ruotsalaiset olivat edelleen Italiaa edellä 27 pisteellä. Tsekit putosivat pelistä moottorien lauettua ja Espanja oli noussut kolmanneksi, mutta oli jo kaukana kärjestä.

Junnuissa Ruotsi ajoi edelleen parhaiten, toisena Tsekit ja USA oli noussut Australian ohi kolmanneksi.

80 cc:ssa paikat vaihtoivat jälleen järjestystä. Muraglia ajoi ykköseksi, toisena Rossi ja Wrobel kolmantena. Piikeissä järjestys ei edelleenkaan muuttunut. 250 cc:ssä Hendendahl johti, Edmondson oli toisena ja Grasso kolmantena. Aures ajeli sijalla 20. ja Vainio 31. 350 cc:ssä Rinaldi johti edelleen, Eriksson toisena ja Confalonieri kolmantena. Vento oli pudonnut sijalle 19. AT-pisteidensä vuoksi. Viisitasissa ja isoissa nelareissa ei järjestys muuttunut lainkaan ja Saurenkin oli edelleen kuudes.

5. päivä

Toiseksi viimeisen päivän reitti oli helpompi kuin edellisinä, mutta kuitenkin vaihtelevan vaikea. Turhaa kiirettä ei ollut, sillä aikataulu

oli löysempi ja ajettiin osittain samaa reittiä kuin ensimmäisenä päivänä.

Crossi ajettiin hyvin mieienkiin-toisissa maisemissa, sillä se kierteli viinitilan pelloilla, kuten ensimmäisenäkin päivänä. Mukana olevat suomalaiset ajoivat luotettavasti eikä suurempia ongelmia ollut. Ennen viimeistä päivää olivat meikäläisten sijoitukset lähes samat kuin edellisenä päivänä.

Jälleen kerran huhuttiin italialaisten ihmeremonteista. Tällä kertaa epäiltiin Marco Rossin vaihtaneen konetta, mutta puuttuiko todisteita vai oliko kaveri saanut ajoissa oman koneen alleen, mistäpä sen tietäisi. Kovaa makaronit joka tapauksessa menivät, vaikka ruotsalaiset vahvalla ja varmalla joukkueellaan johtivat yhä viidennen päivän jälkeen. Junior Trophyssä ei järjestys muuttunut.

6. päivä

Viimeisenä päivänä yllätysten pitäisi syntyä loppucrossilla, mutta kuinkas ollakaan. Yöllä oli jälleen kerran satanut ja viimeisellä siirtymällä crossiradalle oli kolme pitkää 100 m tunnelia, jotka olivat pilkkopimeitä sekä täynnä savua ja armo-tonta pärinää. Sateen takia oli mutapohjaisissa tunneleissa vettä jopa puoli metriä eikä eteenpäin päässyt kuin konttausvauhtia. Kymmeniä ukkoja jäikin kiroillen jumiin mu-

taan ja liejuun harmittavasti juuri ennen crossirataa. Onneksi Vainio, Aures, Vento ja Sauren selvisivät pelkillä mutakylvyillä.

Järven rannalla oleva crossirata näytti upealta. Se oli 3 km pitkä ruohorata, joka oli vaikea, röykkyinen ja reikäinen. Tuuli oli todella mieleton ja pölyä lensi joka paikkaan. Edes pieni sade ei hillinnyt pölyn lentoa. Joitakin kunnan lippoja nähtiin ja ambulanssi jutui korjaamaan muutaman miehen talteen, mutta mitään suurempaa sählinkiä ei edes starteissa syntynyt

10.000 enska-fania oli kokoonnutut katsomaan loppucrossia, josta oli odotettavissa todellinen titaanien taistelu, sillä Ruotsi johti vain 8 sekunnilla Italiaa.

Kasikymppien erän voitti Italian Muraglia, joka korjasi koko potin ennen Rossia- ja Wrobelia.

Piikien erä oli tiukempi, sillä Trophy-miehet Nilsson ja Passeri kohtasivat ja Ruotsihan oli vain muutaman sekunnin Italiaa edellä. Passeri antoi Aprilian kuitenkin laulaa siihen malliin, että Nilsson pysyi reilusti perässä ja näin Italia kavensi Ruotsin etumatkaa. Luokan voiton Nilsson kuitenkin vei.

250 cc erässä tapahtui kilpailun todellinen ratkaisu, sillä Italian Paolo Fellegara päästeli sellaista kyytiä etteivät muut, lähinnä Ruotsin Hendendahl, pysyneet perässä. Italilainen oli erässään aivan ylivoimainen lähdöstä maaliin. Trophyn voitto oli siis menossa naapureiltamme

sivusuun saapasmaahan.

Aures ja Vainio ajelivat eriensä puolessavälin ja olivat lopullisissa tuloksissa 27. ja 32. Ei niinkään huonosti ajettu luokassa, jossa oli lähti-jöitä 172. Kultamitali kummallekin aina yhtä luotettavalle joukkueuskille.

Pikkunelareissa Jimmie Eriksson yritti korjailla tilannetta Ruotsin hyväksi, mutta Rinaldi ja Nicoli pysyivät sen verran hyvin perässä, että peli oli ruotsalaisten osalta menetetty. Vento ajoi ihan kohtalaisesti ja oli eränsä 20. Omien sanojensa mukaan mies ajoi viimeisen sixinsä, mutta eihän sitä koskaan tiedä. Joka tapauksessa lopputuloksissa Esa oli 19.

Isojen nelareiden lähdössä oli meikäläistenkin toiveet korkealla, sillä Syöttö-Saurenin kyyti on tunnetun hurjaa. Lähtö meni hyvin ja Sauren oli neljantenä. Heti lähdön jälkeen tapahtui kuitenkin~jotain sählinkiä, jonka seurauksena Saurenin jalkatappi tarttui vieressä ajaneen kaverin housuihin kiinni. Kaveri roikkui mukana vaikka Sauren kuinka yritti karistaa hänet kannoilta. Lopulta järjestysmiehet joutuivat irrottamaan miehet toisistaan ja Sauren pääsi jatkamaan matkaa. Aikaa tempauksessa tuhraantui sen verran, että Jouni putosi muutaman sijan, mutta oli kuitenkin erässään 7. ja lopputuloksissa 6. Hienoa Jouni!

Jarkko Vainio siellä jossakin. Alkuvuikosta kuljettajia vaivasi armoton pöly, kuten kuvastakin näkyy.

Suuri osa reitistä kierteli kuvan mukaisessa metsikössä, jossa röykkyä ja juuria riitti. Mannekiininä Esa Vento.

Housunsa hajottanut kaverikin saapui aikanaan maaliin, huvittavasti pers paljaana.

Italia vei siis voiton todella kovalla porukalla, sillä edes kaikki tämän vuoden maailmanmestarit eivät sopineet joukkueeseen.

Pyörämerkeistä paras oli KTM, joka voitti neljä luokkaa ja merkkijoukkueen (Sala, Rinaldi, Farioli), toisena Husqvarna Italy (Edmondson, Nicoli, Jönsson).

Aures, Vainio ja Sauren saivat siis Australiasta muistoksi kultamitalin, Vento hopeisen. Hieno saavutus, mutta ~jos joukkue olisi pysynyt koossa ~ja ajanut edes kohtalaisesti, olisimme olleet kolmantena. Pojat totesivatkin väsyneinä, että hieno päästä ~maaliin kuuden rannan päivän jälkeen, mutta eipä tässä niin sankarillinen olo ole.

Kiitos koko joukkueelle ja joukkueenjohdolle hyvästä suorituksesta ja yrityksestä sekä erikoiskiitos huoltojengille, joka oli lähtenyt 17.000 km päähän kotoa omalla kustannuksellaan kannustamaan Suomi-poikia.

Ensi vuonna taistellaankin sitten kullin kiilto silmissä Hollannin Assenissa. Terveisiä vaan Australiasta - allright!

Mario Rinaldi oli pikkunelareissa tärkeä lenkki Italian voittaneessa Trophy-joukkueessa.

Bill Andersson ja kumppanit Ruotsin Trophy-joukkueessa meinasivat taas korjata koko potin, mutta loppukrossissa Italialaiset rynnivät väkisin voittoon.

Jouni Sauren on Sixissä kuin kotonaan ja nytkin tuli hieno nelitahtiluokan kuudes sija.

Jukka Aures on Saurenin tapaan hyvä joukkuekuskusi, eivätkä raskas kisa ja pienet vastoinkäymiset hevillä miestä masenna.

HELPPO VALINTA

Patentoitu Geelivaimennettu nilkan suojaus vähentää tärinää.

Lorica mikrokuidun ansiosta ei tarvita "sisäänajoa".

Ei väsy kovassakaan käytössä

TECH 7 1580,-
TECH 3 1200,-
(kuvassa)

MP-Racing

Sahanmäenkatu 30
05800 HYVINKÄÄ
puh. 914-87100, fax 914-89872